

"Si un esquirol s'enfila a un arbre a Empuries, brincant de branca en branca, pot arribar al Finisterre"

Això ho deien els romans fa un parell de mil.lenis. Avui, un esquirol, si en queden, no aniria pàs gaire lluny...

"Fonts frescals on assadollar-hi el cos a l'ombra de reures centenaris"

Deien els autors romàntics del segle XIX. Avui cal anar amb molta cura, es possible que la font estigui enmetzinada per els insecticides, pels productes químics que es fan servir per adobar la terra...

Ja sabem que no es cap novetat, que tot-hom ho sap, que les fonts, les rieres, els rius i també el mar, estan plens de brutícia, de verí...

Però anem fent, tot ho veiem llunyà... que no ens afectarà a nosaltres... que es cosa d'un grapat d'anys, que potser seràn els nets, o bé els fills dels fills dels nostres nets.

I confiats anem destrulant boscos, enmetzinant les aigües, soterrant amb blocs de ciment les millors terres de conreu.

Fa aprop d'un segle que les cigonyes no nien en els campanars de les nostres esglésies... cada anyada venen menys aus migratòries als nostres aiguamolls, als deltes del Llobregat i de l'Ebre... aviat les orenetes seràn un melàngios record.

Però que ens importa?. La qüestió es fer pessetes... poc importa que s'arrebassin boscos sencers, que es capgirin les muntanyes a la recerca de minerals cars, de que els rius esdevinguin cloaques, que no quedi ni una caca amb vida!!.

No, no n'hi ha prou amb tot això, cal més. No en tenim prou amb destruir la migrada natura que ens queda, cal destruir més i més, i per arreu es fabriquen armes, explosius i tota mena d'ingenis per esclafar-ho tot ben ràs, diuen els savis que es necessari, que cal destruir... per donar treball.

Donar treball?. A qui ?. Qui quedarà després de LA GRAN DESFETA ?.

Mentrestant, alegres i confiats, joguines en mans dels tot-poderosos destruim el poc que ens queda, fins el coratge per fer front als que augmenten llur cabals, amb la nostre riquesa avui... demà amb la nostre sang!!.

No cal que ens amoinem per futur, està llunyà. Cantem avui, ja ens vagará plorar demà!!, pensem, però potser aquest demà... ja comença AVUI.